

men for de mangfoldige Bestillingsmænd vil det have temmelig meget at betyde at have denne Bed-
 ligholdelsespligt af Holigen hvilende paa sig. Man
 kunde jo sige, at de kunde faae det gjort af de
 samme Haandværkere, som Fyringenieuren benytter.
 Det er muligt, men det kan Ingen sige med
 Sikkerhed, og saa skal der træffes særegne For-
 anstaltninger. Afgjort er det derimod, at naar
 Fyringenieuren lader Arbejderne gjøre det der paa
 Stedet sammen med det Dørige, kan det besørjes
 uden stor Bekostning; det tror jeg, er uimodsigel-
 ligt. Standpunktet er altsaa det, at Flertallet
 ensidig staar paa det Standpunkt, som det stod
 paa i 1875. Uden Hensyn til, at Rigsdagen har
 erkjendt, at disse Embedsmænd ikke vare høit løn-
 nede, og har voteret dem Dyrtidsstillag i 5 Mar-
 siger. Flertallet, at disse Embedsmænd ere for høit
 lønede, at de skulle blive staaende paa det samme,
 at Revisionen skal gaa ud paa, at Loven ikke skal
 forandres. Og da disse Embedsmænd ere for høit
 lønede, siger man i Konsekvens deraf, at de i
 Fremtiden skulle have Mindre i Løn, og derfor
 gjør man Stillingen daarligere for dem, der i
 Fremtiden komme ind i Stillingerne. Det er i
 Korthed saadart, der ligger i Flertallets Ændrings-
 forslag. Jeg tror, at jeg behøver at gaa ind
 paa en detailleret Imødegaaen af Ændringsfor-
 slagene, da den ærede Ordfører saa udsørlig har
 gjort Rede for, hvad der staar i Loven og i Æn-
 dringsforslagene. Smidleritid tror jeg, at det er
 min Skyldighed at oplyse, hvorledes Mindretallet
 oppfatter Sagen. Jeg tror, at den ikke kan op-
 fattes paa anden Maade, og jeg siger, at skulle
 vi behandle Lovforslaget i den Aand, som Flertal-
 let foreslaar, da er det en sørgelig Aand, og vi
 maa være betænkelige ved den Stilling, som Flertallet
 da i Fremtiden vil komme til at indtage. Slet
 saa gal er den ikke ved de andre Love, men her
 forekommer det mig at være ubilligt, som er sket,
 eller rettere, som er foreslaaet, thi endnu er det
 ikke sket, og jeg haaber, at det høie Thing vil være be-
 tænkeligt ved at følge Flertallets Forslag.
 Jeg finder dem høist ubillige, og jeg finder
 Synspunktet for Lovforslagets Behandling
 at være et saadant, at jeg bestemt maa modsige
 jeg tør ikke sige, Berettigelsen, men Rigtigheden
 af det. Det er ikke Tilfældet, at vi her staa lige
 overfor en Lønningslov med høie Lønninger. Over-
 imod Lønningerne ere tarvelige, og Folkethinget
 har ikke hidtil anset dem for høie, men har der-
 imod bevilget Dyrtidsstillag til disse Embedsmænd,
 og det kan saaledes ikke være rigtigt for Frem-
 tiden at ville nedsette disse Lønninger væsentlig paa no-
 get Punkt. Da Mindretallet har indstillet Lovfor-
 slaget iøvrigt til usforandret Vedtagelse, og tillige
 i sin Betænkning har motiveret hvorfor det har
 gjort denne Indstilling, finder jeg det ikke fornø-
 dent at begrunde dette videre. Jeg skal endnu
 kun sige, at naar vi paa et enkelt Punkt have
 stillet et Ændringsforslag, vil det, som det ogsaa

fremgaar af Betænkningen, ses, at dette mere er
 af en formel end reel Grund. Det vil nemlig
 ikke medføre nogen væsentlig Forandring i Rea-
 liteten for de Bestillingsmænd, med Hensyn til
 hvilke det er stillet. Det gaar ud paa at ind-
 føre den almindelige Regel for Aldersstillagene,
 saaledes at de beregnes efter Bedkommendes Tje-
 nesteaalder istedetfor, at de skulle beregnes tilfæl-
 dig, eftersom Afgangen er. Jeg tror, at det er
 et Princip, som vi have gennemført i flere Love,
 og som man i det Hele maa erkende for rigtigt.
 For Statskassen vil det have overmaade Lidt at
 betyde, om man følger den ene eller den anden
 Vej; men overfor de paagjældende Bestillingsmænd
 er det heldigere, at man erkjender, at det er en
 vis Tjenestetid, som berettiger til bedre Løn, end
 at man siger, at deres Oprykning skal være til-
 fældig afhængig af, hvor mange af deres For-
 mænd der dø. Som sagt, jeg vil meget anbefale
 det høie Thing at stemme mod Flertallets
 Ændringsforslag og haaber ialtsald, at der
 vil være nogle Medlemmer, som ikke ville stille
 sig paa det Standpunkt at sige, at det var en
 urimelig god Lov, vi vedtog i 1875, og at det Stand-
 punkt kunne vi ikke blive staaende ved. Loven vilde
 efter min Mening tabe al Værdi, hvis den skulle
 blive vedtagen i den Stikkelse, Flertallet tilsigter
 ved sine Ændringer. Jeg skal imidlertid selv i
 saa Tilfælde være villig til at stemme for, at den
 gaar videre; jeg vil gjøre det, som jeg tydelig
 nok har sagt, ikke fordi jeg anser det som en
 Binding i nogen Retning, men fordi jeg mener,
 at det er rigtigt, at ogsaa det andet Thing faar
 Leilighed til at erklære sig over, hvilken Stilling
 det agter at indtage til, hvad der er foreslaaet af
 Flertallet, forsaavidt det bliver vedtaget. Skulde
 vi være saa heldige, at Thinget fulgte os . . . (Mun-
 terhed). Ja, det er slet ingen urimelig Tanke;
 thi hvis Folkethinget vil stille sig, som det gjorde
 i 1875, bør det følge os og ikke Flertallet i Ud-
 valget; thi vi indtage Stillingen fra 1875, vi
 have foreslaaet en lille Lønningsforbedring, og det
 er fuldkommen stemmende med Anden i, hvad
 der skete i 1875, men det er de Herrers Forslag ikke,
 saa aldeles urimeligt er det ikke at vente, at
 Folkethinget kunde som Helhed stille sig saaledes,
 at det kunde stemme for vore Ændringsforslag.
 Skulde dette ske, vil det naturligvis være mig en
 Fornøjelse at medvirke til, at Loven gaar videre;
 i det andet Tilfælde gjør jeg det kun rent formelt.

Marineministeren (N a v n): Den ærede
 Ordfører endte med at bemærke, at den nuværende
 Lov om Fyrvesenets Lønninger blev vedtagen i
 1875 og altsaa paa en Tid, hvor Priserne vare
 omtrent lige saa høie som nu, og at der derfor
 ikke vilde være nogen Grund til nu yderligere at
 forhøje de engang fastsatte Lønninger. Jeg skal
 dog hertil for det Første bemærke, at ihvorvel det
 nok kan være, at Priserne paa Livsforbrødenhederne,